

อุดมการณ์และความคาดหวังของเด็กจบใหม่

วิยะดา เม็กสกุล

ขณะที่ทำหน้าที่รับโทรศัพท์ ใจคิดไปถึงปัญหาต่างๆที่เข้ามาแต่ละช่วงไม่เหมือนกัน (ยกเว้นสายปรึกษาทางเพศ) ช่วงที่การประกาศการเข้ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะเป็นสายของพ่อ-แม่ที่โทรมาเรื่องลูกเข้ามหาวิทยาลัยมีชื่อไม่ได้และสายของเด็กๆที่ผิดหวังในการเลือกคณะ เลือกมหาวิทยาลัย เลือกคณะที่ไม่ตรงกับพ่อ-แม่ ฯลฯ บางครั้งเป็นช่วงตั้งครรภ์ก็จะมีแต่สายตั้งครรภ์ กำลังนึกถึงแต่ละสายที่เคยให้คำปรึกษาไปเพลินๆ ว่าเราตอบคำถามที่ผู้ขอคำปรึกษาต้องการตรงตามความต้องการหรือเปล่า กำลังคิดเพลินๆ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น

Co “ สวีสคะ บริการให้การปรึกษาปัญหาสุขภาพจิต 1323 ยินดีให้บริการคะ ”

CL “ หนูมีปัญหาไม่สบายใจ หนูรู้ว่าจะตัดสินใจอย่างไรดี กับปัญหาที่เกิดขึ้น ”

Co “ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือปัญหาอะไร หนูพอจะเล่าให้ฟังได้หรือเปล่าคะ ”

CL “ หนูเรียนจบอินเตอร์ คณะบัญชีและการเงิน จากมหาวิทยาลัยปิดที่มีชื่อแห่งหนึ่ง เมื่อปีที่ผ่านมา ในระยะแรกหนูทำงานกับธนาคารหนูต้องหายอดเงินฝากให้ตรงตามที่ธนาคารกำหนด สร้างความเครียดให้หนูมาก ทำได้ประมาณ 4เดือนหนูลาออกแล้วหางานใหม่ทำ ได้งานบริษัท ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบกับการทำบัญชีและเอกสาร หนูฟังแล้วตำแหน่งนี้รู้สึกภาคภูมิใจ มาก ค่าให้ทดลองงาน โดยให้เรียนรู้จากพี่ที่ทำงานแรกๆก็ดี ระยะหลังๆ บางวันพี่ใช้หนูไปธนาคารเพื่อจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์สำนักงาน บางครั้งค่าโทรศัพท์ของบรรดาลูกๆของเจ้าของบริษัท และรายชื่ออีกมากมาย ทำให้หนูรู้สึกว่ามันไม่ใช่ หนูจบอินเตอร์ คณะที่มีชื่อเสียง ต้องมาทำงานแบบนี้หรือ ” ขณะเล่าเสียงจากปลายทางขาดหายเป็นช่วงๆ

Co “ ขณะนี้หนูไม่ค่อยสบายใจค่อยๆพูด แล้วหนูเคยเล่าให้พ่อ-แม่ฟังหรือเปล่าว่าทำงานประสบปัญหาอะไรบ้าง ”

CL “ เคยเล่าค่ะ แต่ที่บ้านว่าหนูว่าไม่มีความอดทน ทำตัวเหมือนเด็กไม่สู้งาน หนูรู้สึกเครียดมาก ต้องการพูดคุยกับคนที่ทำงานเกี่ยวกับจิตใจหรือจิตแพทย์ดี พอได้เห็นตัวจริงของกรมสุขภาพจิตจึงโทรมา ”

Co “ หนูเป็นเด็กที่มีวิธีคิดที่ดี รู้จักที่จะปรึกษาคณะอื่นเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ จากข้อมูลที่เล่ามาทั้งหมดหนูคิดว่าควรทำอย่างไรดี ในวิธีคิดของหนู และหนูต้องการอะไรในอนาคต ”

CL “ หนูเรียนจบอินเตอร์ กว่าจะเรียนจบหนูต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการเรียน จนได้รับปริญญาเมื่อเรียนจบต้องการงานที่ใช้ความรู้ที่เรียนมา แต่พอมาทำงานมันคนละเรื่องเลย ทำให้ไม่แน่ใจว่าความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดจะนำมาใช้ในทำงานได้หรือเปล่า ถ้าเรียนมาแล้วไม่เอามาทำงานให้เกิดประโยชน์แล้วต้องเรียนทำไมตั้ง4ปี ”

Co “ ค่ะการเรียนกับการทำงานมันคนละเรื่องกัน การทำงานต้องอดทนมากกว่าการเรียน เนื่องจากมันเป็นการใช้ทักษะชีวิตที่ท้าทายเราในเรื่องของความอดทน และความพยายามจะนำเราไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งเป็นเรื่องที่สอนไม่ได้ต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ”

CL “ พุดคล้ายแม่หนูแต่หนูคิดว่าเราต้องมีอุดมการณ์เมื่อเรียนมาแล้วต้องทำงานให้ตรงตามที่เรียนมา อย่างบริษัทที่หนูทำงานเค้าไม่จำเป็นต้องจ้างคนจบปริญญาตรีมาทำงานแบบนี้ ใช้พวกอาชีวะศึกษา หรือพวกจบอนุปริญญาก็ได้ ”

Co “ แต่หนูอย่าลืมนะว่าความไว้วางใจได้มันไม่เหมือนกัน นี่แสดงว่าเจ้าของบริษัทไว้วางใจเรา จึงมอบงานให้หนูทำเพราะเราต้องถือเงินจำนวนมากไปจ่ายด้วย ”

CL “ แต่ถึงอย่างไรหนูก็คิดว่า มันเป็นงานที่ไม่ตรงตามที่หนูเรียนมา ทำแล้วไม่มีศักดิ์ศรี จบปริญญาตรีต้องมาเดินจ่ายบิลให้คนอื่น ความอดทนของหนูก็คงไม่นานหรอก ”

Co “ ถ้าหนูไม่ทำงานนี้แล้วหนูจะทำอะไรต่อคะ แล้วหนูคิดว่างานนี้ถ้ามองในด้านที่ดี ให้ข้อคิดอะไรกับหนูบ้าง หนูลองมองดูอีกทีนะคะและที่เราค่อยกันหนูพอได้วิธีคิดอะไรบ้างในการนำไปปรับใช้กับงานหรือการใช้ชีวิตประจำวัน ”

CL “ ก็พอได้บ้าง แต่หนูต้องการค้นหาตัวเองให้เจอก่อน โดยเฉพาะเรื่องการทำงานกับวิชาที่เรียนมา ”

Co “ ค่ะ ขอเป็นกำลังใจให้หนูแล้วกันในการที่จะก้าวต่อไปข้างหน้าเพื่อตามฝันของตัวเอง ”

CL “ หนูขอบคุณที่รับฟังหนูและให้กำลังใจ ขอขอบคุณค่ะ ”

เมื่อปลายทางวางสายดิฉันรู้สึกคล้าย ๆ ยังมีอาการงงอยู่กับการให้คำปรึกษารายนี้ ว่าเราขาดอะไรหรือขาดทักษะข้อไหนหรือเปล่าในการให้คำปรึกษา แต่ก็ไม่สามารถหาคำตอบได้ จึงคิดว่าอาจเนื่องจากเราจบมาทำงานนานแล้วหรือได้ทำงานตามที่เรียนมา ได้ใช้ความรู้ความสามารถตรงตามสายงาน หรือเราไม่มีข้อมูลในเรื่องวิธีคิดของเด็กรุ่นใหม่ จนเมื่อเจอหน้าหลานที่เพิ่งเรียนจบได้ถามความรู้สึกของการทำงานและเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟังหลานพูดว่า “ ความจริงเด็กที่เรียนจบมาใหม่ ๆ ทุกคนวาดฝันว่าเมื่อจบมาแล้ว ต้องการงานที่ตัวเองเรียนมา เพื่อศักดิ์ศรีในใบปริญญา เพราะกว่าจะเรียนจบต้องใช้ความพยายามมาก ถ้าจะบอกว่าต้องอดทนต่องานที่ไม่ให้เกียรติเราไม่น่าจะใช้ เราจะอดทนเมื่อเป็นงานที่เราพร้อมจะทำและให้เกียรติ ” ดิฉันฟังแล้วรู้สึกที่ตัวเองจะแก่เหินไปกับเด็กรุ่นใหม่คล้ายเราไม่ค่อยทันความคิดของเขา เรื่องนี้ทำให้ต้องคิดว่าเราเริ่มมีช่องว่างระหว่างวัยกับเด็กรุ่นใหม่ คงต้องปรับตัวให้ทัน